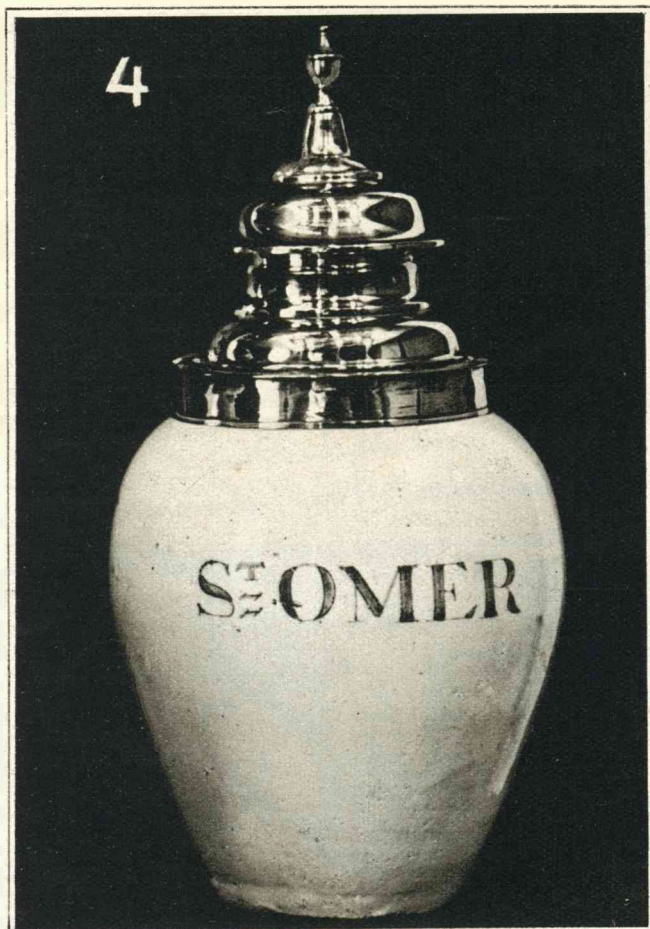

door het zwarte kalotje versierd, met royale grepen de groote puntzakken voor den klant vulde, na hem eerst genood te hebben zijn pijpje uit den voorraad te stoppen. En naast de antieke apotheken, die wij in het stedelijk museum te Amsterdam kennen zou een dito interieur van een ouderwetschen tabakswinkel waarlijk geen kwaad figuur maken.

De voorstelling op de Delfsche snuifpotten bepaalde zich in hoofdzaak tot een of meer Morianen, die zich naarstiglijk aan de genieting van het nicotiaansch kruid overgaven en te midden der verschillende attributen, als rollen Varinas, balen portorico en vaten Marylandsche bladen duchtig uit hun langen pijpen dampften. De eerste

afgebeelde pot vertoont twee van die heeren, geleund tegen een zuivere Louis Quatorze cartouche, waarin de inhoud van den pot vermeld staat, St. Vincent. Deze pot draagt het meesterteeken van den pottenbakker Pennis (P. 1957) en is van stijl en vastheid van teekening wel de beste van de geheele serie. Nummer twee vertoont den eenzamen Moor, zelf tegen een snuifpot geleund waarop het woord „Tanca", de snuifsoort aanduidt. Deze pot is gemerkt BP (Blompot) en waarschijnlijk iets vroeger dan nummer een.

Het derde exemplaar stelt een eveneens vrij veel voorkomende cartouche-pot voor waarop de inhoud „Pompadoer" te midden eener overdaad van festoenen en slingers geschreven staat. Pot vier gekroond door

gebruikt staat daarop al in een zonderling mengelmoes van Fransch en Hollandsch te lezen „Tabac bij W. BOSSE a.s. Hage." Zoodat dit potje als reclame den naam van zijn eigenaar droeg. Wij hebben hiermede eenige grepen gedaan uit de historische voorwerpen, welke in de vaderlandsche tabaksindustrie werden gebruikt. Gebruiksvoorwerpen inderdaad, maar die nu gelukkig gewaardeerd worden als mooie specimina van een andere vaderlandsche industrie. Welker kunnen in de eenvoudige snuifpotten zeker niet het minst tot zijn recht komt. En door den liefhebber van mooie oude ceramiek terecht gezocht, bewonderd en gekoesterd wordt.

